॥ २२॥ घर्मे ग्रीष्मे॥ आकाशं निरावरणदेशः ॥ २३ ॥ २४ ॥२५॥ आत्महितं आत्माइंद्रः ॥ २६ ॥ इतिश्रीरामा०रा०वा०बा०त्रिषष्टितमःसर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥
लोभनं प्रतारणं ॥ काममोहेन कामज्वलितचित्तवैवश्येन॥ समन्वितं युक्तं ॥१॥ व्रीडिता असामर्थ्यवचननिमित्ताव्रीडा ॥२ ॥ उत्सृज्यतेइतिपाठेपि उत्सक्ष्यतइत्येवार्थः ॥

यतस्वमुनिशार्दूलइत्युक्त्वात्रिदिवंगतः ॥ विप्रस्थितेषुदेवेषुविश्वामित्रोमहामुनिः ॥ २२ ॥ ऊर्ध्वबाहुर्निरालंबोवायुभक्षस्तपश्चरन् ॥
घर्मेपंचतपाभूत्वावर्षास्वाकाशसंश्रयः ॥ २३ ॥ शिशिरेसलिलेशायीरात्र्यहानितपोधनः ॥ एवंवर्षसहस्रंहितपोघोरमुपागमत् ॥ २४ ॥
तस्मिन्संतप्यमानेतुविश्वामित्रेमहामुनौ ॥ संतापःसुमहानासीत्सुराणांवासवस्यच ॥ २५ ॥ रंभामप्सरसंशक्रःसर्वैःसहमरुद्गणैः ॥
उवाचात्महितंवाक्यमहितंकौशिकस्यच ॥ २६ ॥ इत्यार्षेश्रीम०वा०आ०बा०त्रिषष्टितमःसर्गः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
सुरकार्यमिदंरंभेकर्तव्यंसुमहत्त्वया ॥ लोभनंकौशिकस्येहकाममोहसमन्वितं ॥ १ ॥ तथोक्तासाप्सरारामसहस्राक्षेणधीमता ॥ व्रीडि
तात्रांजलिर्वाक्यंप्रत्युवाचसुरेश्वरं ॥ २ ॥ अयंसुरपतेघोरोविश्वामित्रोमहामुनिः ॥ क्रोधमुत्स्रक्ष्यतेघोरंमयिदेवनसंशयः ॥ ३ ॥
ततोहिमेभयंदेवप्रसादंकर्तुमर्हसि ॥ एवमुक्तस्तयारामसभयंभीतयातदा ॥ ४ ॥ तामुवाचसहस्राक्षोवेपमानांकृतांजलिं ॥ माभैषीरं
भेभद्रंतेकुरुष्वममशासनं ॥ ५ ॥ कोकिलोहृदयग्राहीमाधवेरुचिरद्रुमे ॥ अहंकंदर्पसहितःस्थास्यामितवपार्श्वतः ॥ ६ ॥ त्वंहिरूपंबहु
गुणंकृत्वापरमभास्वरं ॥ तमृषिंकौशिकंभद्रेभेदयस्वतपस्विनं ॥ ७ ॥ साश्रुत्वावचनंतस्यकृत्वारूपमनुत्तमं ॥ लोभयामासललिताविं
श्वामित्रंशुचिस्मिता ॥ ८ ॥ कोकिलस्यतुसुश्रावबल्गुव्याहरतःस्वनं ॥ संप्रहृष्टेनमनसासचैनामन्ववैक्षत ॥ ९ ॥

॥३॥ हियतोऽतःप्रसादं एवंनियोगाभावरूपं ॥ ४ ॥५॥ माधवे वसंते ॥ कोकिलोभूत्वाहमित्यन्वयः ॥ ६ ॥ बहुगुणं हावभावादिगुणोपेतं॥ रूपं रूपपरिकारं ॥ भेदयस्व का
मोत्पादनेनतपसश्चालय ॥ ७ ॥ ललिता ललिताख्यभावयुक्ता ॥ ८ ॥ बल्गु मनोहरं कमनीयविषयलाभाच्चेतसोहर्षः ॥ ९ ॥